

staaet de mindre Veie, Biveiene, i Landet. Lovforlaget gaaer ud paa, at der gives Statens Jernbaner Afgang til at forsyne sig med det nødvendige Materiale efter de samme Regler som dem, hvorefter det skal afgives til Landeveiene. Hvad de private Jernbaner angaaer, kan det ganske vist ikke nægtes, at de for den almindelige Samfærdsel have samme Betydning som Statsjernbanerne, men da det dog vel kan antages, at der er en mindre Garanti for Misbrug af en saadan Ret fra de private Jernbaneselskabers Side end for de af Staten umiddelbart styrede Jernbaners Vedkommende, har jeg troet, at det vilde være rigtigt at gjøre det afhængigt af et særligt Samtykke af Indenrigsministeren for hvert enkelt Tilfælde, om Expropriationsretten maatte anvendes af de private Jernbaner.

Formanden: Exemplarer af dette Lovudkast ville blive ombeelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Finantsministeren forelægger: „Forslag til Lov om Beregningen af den ved Forordningen af 8de Februar 1810 paabudne Halvprocentafgift ved Overdragelsen af faste Eiendomme.“

Finantsministeren: I § 1 af Forordningen af 8de Februar 1810 om en Afgift ved Overdragelsen af faste Eiendomme er det bestemt, at der, hvergang en fast Eiendom, det være sig i Kjøbstæderne eller paa Landet, gaaer over til en ny Eier, skal svares en Afgift af $\frac{1}{2}$ pCt. af dens Værdi. Dette er Hovedreglen; men, idet Forordningens § 2 dernæst vil bestemme Maaden, hvorpaa denne Værdi skal beregnes, fastsætter den, at, hvor Overdragelsen skeer ved Kjøb, skal Kjøbesummen være den Værdi, hvoraf Afgiften beregnes, imedens det, naar Overdragelsen skeer ved Gave, Arv eller Magessifte, kun siges, at Afgiften bliver at beregne efter Værdien. Den af mig angivne Beregningsmaade, som skal være gjældende i Tilfælde af Salg, troer jeg ogsaa i og for sig kan ansees for at være rimelig og rigtig i almindelige Tilfælde, hvor det tør ansees for gi-

vet, at Kjøbesummen vil indeholde en passende Ansættelse af Eiendommens Værdi. Der er imidlertid dog jævnlige indtruffet Tilfælde, hvor det har vist sig ikke at være saa, idet der enten har fundet en Proformahandel Sted eller i alt Fald et saadant Salg, der i sin Natur væsentligt har været en Gave, og ved hvilket der derfor har været betinget en Kjøbesum, der ikke paa nogen Maade har svaret til Eiendommens Værdi, men hvorefter man da har forlangt, at $\frac{1}{2}$ pCt. Afgiften skulde beregnes. Administrationen har nu vistnok, lige siden Forordningen af 1810 udkom, anseet sig for berettiget til at afvise slige Fordringer, og den har, hvor det var givet, at Kjøbesummen ikke svarede til Eiendommens Værdi, krævet $\frac{1}{2}$ pCt. af Eiendommens virkelige Værdi. Men i 1859 blev dette Spørgsmaal bragt ind for Domstolene, og Høiesteret kom da til det Resultat — og den kunde maaskee efter Affattelsen af Forordningen af 1810 ikke godt komme til noget andet Resultat —, at man, naar der i de vedkommende Salgsdocumenter ikke foruden den i samme nævnte Kjøbesum var givet nogen anden og høierrigere Værdi for Eiendommen, maatte blive staaende ved selve Kjøbesummen, hvorlidet denne end svarede til den sande Værdi. Jeg har imidlertid ikke kunnet overbevise mig om, at dette har været Forordningens Mening; thi, foruden at det ligefrem strider mod den Hovedregel, der er opstillet i Forordningens § 1, hvorefter det er Værdien, der skal være afgjørende, vil man ogsaa, ved at fastholde den Regel for Fortolkningen af Forordningen, som ifølge den nævnte Høiesteretsdom skal ansees for at være dens Mening, komme til det besynderlige Resultat, at, naar en Mand giver sin Eiendom bort, kommer Modtageren til at svare $\frac{1}{2}$ pCt. Afgift af hele dens Værdi, hvorimod han, dersom den tidligere Eier giver den bort for Størstedelen, men dog betinger sig et Vederlag af en Ubethelighed af Eiendommens Værdi, kun skal svare $\frac{1}{2}$ pCt. af denne sidste Værdi. Dette er et Forhold, som navnlig meget jævnlig ligger for ved Overdragelse af Eiendomme mod Aftægt, idet der jo ikke sjældent er Exemplar paa, at en Fader eller en Moder afstaaer sin Eiendom til sin Søn uden anden Kjøbesum end den, at der skal svares en